

Sygn. akt IV U 148/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Żochowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2014r. w S.

odwołania G. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 stycznia 2014 r. Nr (...) - (...)

w sprawie G. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 148/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.68 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił G. D. prawa do wznowienia renty rodzinnej od 1 grudnia 2013r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z 22 stycznia 2007r. stwierdziła u ubezpieczonego istnienie częściowej, a nie całkowitej niezdolności do pracy i w związku z tym nie spełnia on warunków do wypłaty renty rodzinnej. Nadto organ rentowy podniósł, że wskazany przez ubezpieczonego we wniosku wyrok Sądu Okręgowego w (...). w sprawie (...)przynawał ubezpieczonemu prawo do renty rodzinnej na okres od 1 września 2000r. do 30 listopada 2006r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył G. D. wskazując, że wyrokiem z 14 lipca 2003r. Sąd Okręgowy (...)przyznał mu rentę rodzinną na stałe z uwagi na całkowitą niepełnosprawność (zmiany psychiczne i głuchota) powstałe w czasie trwania nauki przed ukończeniem 25 roku życia. Wnosił o zmianę decyzji i wznowienie prawa do renty rodzinnej (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. D. urodził się w dniu (...) Od 29 lipca 1986r. uprawniony był do renty rodzinnej po ojcu A. D. (pierwsza decyzja o przyznaniu renty rodzinnej k.20 akt rentowych – o rentę rodzinną). Rentę tę ubezpieczony pobierał do ukończenia nauki w szkole ,tj. do 31 sierpnia 2000r. W dniu 21 czerwca 2000r., w wieku 18 lat, ubezpieczony ukończył (...) Szkołę Zawodową w W. uzyskując zawód kaletnika (świadcstwo ukończenia szkoły zawodowej k.4-5 akt rentowych – o rentę socjalną).

W dniu 5 grudnia 2000r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rodzinnej na dalszy okres z uwagi na stan zdrowia (wniosek z 5 grudnia 2000r. k.45 akt rentowych – o rentę rodzinną). Decyzją z 26 stycznia 2001r. organ rentowy odmówił G. D. prawa do renty rodzinnej wskazując, że stwierdzony u niego stopień upośledzenia słuchu czyni go częściowo niezdolnym do pracy (wypis z treści orzeczenia Lekarza Orzecznika z 15 stycznia 2001r. i decyzja z 26 stycznia 2001r. k.53-54 akt rentowych). Na skutek odwołania ubezpieczonego od powyższej decyzji, Sąd Okręgowy (...)wyrokiem z (...). w sprawie o sygnaturze akt (...) zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał G. D. prawo do renty rodzinnej od 1 września 2000r. do 30 listopada 2006r. Rozstrzygnięcie to było wynikiem ustalenia przez Sąd, na podstawie opinii biegłych, że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy do 30 listopada 2006r. z powodu niedosłuchu graniczącego z głuchotą oraz zaburzeń adaptacyjnych powstałych przed ukończeniem przez niego 18. roku życia (wyrok Sądu Okręgowego (...)z (...) w sprawie(...) wraz z uzasadnieniem k.133 i 135-136 akt IV U (...) SO w(...)). W wykonaniu powyższego wyroku, decyzją z 15 kwietnia 2005r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty rodzinnej na okres od 1 września 2000r. do 30 listopada 2006r. (decyzja z 15 kwietnia 2005r. k.104 akt rentowych). W dniu 10 listopada 2006r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do renty rodzinnej na dalszy okres. Decyzją z 30 stycznia 2007r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rodzinnej od 1 grudnia 2006r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 22 stycznia 2007r. stwierdziła, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy od dzieciństwa w związku ze stanem narządu słuchu (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 22 stycznia 2007r. i decyzja z 30 listopada 2007r. k.149-151 akt rentowych). Od decyzji tej ubezpieczony nie złożył odwołania do sądu.

Od 2001r. ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu w Przedsiębiorstwie Handlowym (...) Spółce Jawnej z siedzibą w N. koło S. na stanowisku magazyniera. W dniu 6 marca 2007r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z 30 marca 2007r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że zgodnie z w/w orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 22 stycznia 2007r. ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, ale niezdolność ta powstała w okresie dzieciństwa, a nie w okresie zatrudnienia (decyzja z 30 marca 2007r. k.25 akt rentowych - o rentę z tytułu niezdolności do pracy). Na skutek odwołania ubezpieczonego od powyższej decyzji Sąd Okręgowy (...)wyrokiem z 19 września 2007r. w sprawie o sygnaturze akt IV U (...)zmienił powyższą decyzję i ustalił G. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2007r. do 30 listopada 2011r. Rozstrzygnięcie to było wynikiem ustalenia przez Sąd w oparciu o opinię biegłych, że po tym jak do 30 listopada 2006r. ubezpieczony pobierał rentę rodzinną w związku ze stwierdzoną u niego całkowitą niezdolnością do pracy powstałą w okresie dzieciństwa, doszło do odzyskania przez niego zdolności do pracy, a następnie do ponownej utraty tej zdolności w stopniu częściowym od 1 grudnia 2006r. ,tj. w okresie zatrudnienia (wyrok Sądu Okręgowego w (...). w sprawie IV U (...)wraz z uzasadnieniem k.22 i 24-25 akt IV U (...)). Na skutek apelacji organu rentowego, wyrokiem z 31 stycznia 2008r. Sąd Apelacyjny (...)zmienił powyższy wyrok Sądu Okręgowego i oddalił odwołanie ubezpieczonego, wskazując, że ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu od 1 sierpnia 2001r. i w tym okresie nie nastąpiło pogorszenie stanu jego zdrowia, a wręcz poprawa, co wynika z opinii biegłych stwierdzających, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 1 grudnia 2006r. Wynika z tego, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy bez przerwy od 2000r., z tym że najpierw była to całkowita niezdolność do pracy, a od 1 grudnia 2006r. częściowa niezdolność do pracy. W trakcie zatrudnienia nastąpiła zatem poprawa, a nie pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego (wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z 21 stycznia 2008r. wraz z uzasadnieniem k.41 i 44-46 akt IV U (...)). W dniu 17 września 2008r. ubezpieczony złożył ponowny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.44 akt rentowych – o rentę z tytułu niezdolności do pracy – w tomie za pierwszym wnioskiem z 6 marca 2007r.). Rozpoznając ten wniosek ubezpieczony skierowany został na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 30 października 2008r. stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 października 2010r., a data powstania tej niezdolności jest trudna do ustalenia, ale istniała na datę

zgłoszenia wniosku , tj. 17 września 2008r. Mając to na uwadze, decyzją z 17 listopada 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 17 września 2008r. do 31 października 2010r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 30 października 2008r. i decyzja z 17 listopada 2008r. k.64 i 78 w/w akt rentowych).

Następnie w dniu 11 stycznia 2012r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o rentę socjalną. Decyzją z 8 czerwca 2012r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu rentę socjalną od 1 stycznia 2012r. na stałe mając na uwadze orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu ds (...). zaliczające ubezpieczonego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe (w/w orzeczenie i decyzja organu rentowego z 8 czerwca 2012k. k.21 i 39 akt rentowych - o rentę socjalną).

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja z 9 stycznia 2014r. wydana została w rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 10 grudnia 2013r., w którym ubezpieczony wystąpił o wznowienie wypłaty renty rodzinnej na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 4 marca 2005r. (wniosek k.169 i decyzja z 9 stycznia 2014r. k.170 akt rentowych - o rentę rodzinną). Organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do wznowienia wypłaty renty rodzinnej od 1 grudnia 2013r., gdyż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 22 stycznia 2007r. stwierdziła u ubezpieczonego częściową (trwałą), a nie całkowitą niezdolność do pracy. Z kolei przywołany przez ubezpieczonego wyrok Sądu przyznawał mu rentę rodzinną do 30 listopada 2006r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. D. okazało się nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że brak było podstaw do podjęcia wypłaty renty rodzinnej na rzecz ubezpieczonego na podstawie wyroku Sądu Okręgowego (...)z 4 marca 2005r., gdyż jak słusznie zauważył organ rentowy i co wynika z przedstawionych wyżej ustaleń, wyrok Sądu Okręgowego (...)z 4 marca 2005r. zapadł w sprawie IV U (...)i ustalał prawo ubezpieczonego do renty rodzinnej od 1 września 2000r. do 30 listopada 2006r. Wyrok ten został wykonany przez organ rentowy i we wskazanym okresie ubezpieczony pobierał rentę rodzinną.

Niezależnie od powyższego wniosek ubezpieczonego wymagał rozpoznania w oparciu o przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), która określa katalog osób uprawnionych do renty rodzinnej i przesłanki przyznania tego świadczenia. Analizując w świetle powyższego okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że decyzja organu rentowego odpowiada prawu.

Zgodnie z art.68 ust.1 w/w ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej;

- do ukończenia 16. roku życia,
- do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat życia, albo
- bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresach, o których mowa wyżej.

Z powyższego uregulowania wynika, że renta rodzinna jest wypłacana uprawnionemu dziecku bez względu na wiek, jeżeli stało się ono całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 16. roku życia albo w okresie nauki w szkole - najdalej do ukończenia 25. roku życia, przy czym prawidłowa wykładnia tego przepisu nakazuje uznać, że całkowita niezdolność do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowita niezdolność do pracy powstała w w/w okresach powinna istnieć nieprzerwanie (w sytuacji, gdy – jak w niniejszej sprawie - wniosek o rentę został zgłoszony po upływie terminów, o których mowa w art.68 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy), w tym oczywiście w chwili ustalania prawa do tego świadczenia.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony ukończył naukę w (...) Szkole Zawodowej w dniu 21 czerwca 2000r. i w związku z nauką w szkole był uprawniony do renty rodzinnej do 31 sierpnia 2000r. Po ukończeniu

nauki ubezpieczony wystąpił o dalszą wypłatę renty rodzinnej podnosząc, że jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu schorzenia narządu słuchu istniejącego od dzieciństwa (wniosek z 5 grudnia 2000r. i zaświadczenie lekarskie k.45-46 akt rentowych – o rentę rodzinną). Okoliczność ta została przez niego wykazana w toku procesu przez Sądem Okręgowym (...), który wyrokiem z 4 marca 2005r. w sprawie IV U (...) zmienił decyzję organu rentowego z 26 stycznia 2001r. odmawiającą mu prawa do renty rodzinnej po ukończeniu nauki w szkole i przyznał mu prawo do renty rodzinnej na okres od 1 września 2000r. do 30 listopada 2006r. (wyrok z 4 marca 2005r. k.133 akt IV U (...)). Po upływie wskazanego okresu pobierania renty rodzinnej ubezpieczony wystąpił o dalszą wypłatę tego świadczenia, ale niezakwestionowaną przez ubezpieczonego decyzją z 30 stycznia 2007r. organ rentowy odmówił dalszej wypłaty tego świadczenia, stwierdzając – w oparciu o orzeczenie Lekarza Orzecznika z 22 stycznia 2007r., że ubezpieczony jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy od dzieciństwa z powodu schorzenia narządu słuchu (vide: ustalenia faktyczne).

Należy podkreślić, że okoliczność istnienia u ubezpieczonego niezdolności do pracy i stopnia tej niezdolności była przedmiotem badania i rozstrzygnięcia w procesie toczącym się przed Sądem Okręgowym (...), a następnie przed Sądem Apelacyjnym (...)- na skutek odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z 30 marca 2007r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wobec stwierdzenia przez organ, że istniejąca u niego częściowa niezdolność do pracy nie powstała w okresie zatrudnienia, ale istnieje od dzieciństwa. Jak wynika z uzasadnień wyroków w/w Sądów, a w szczególności wyroku Sądu Apelacyjnego (...) z 31 stycznia 2008r., który prawomocnie merytorycznie rozstrzygnął tę sprawę oddalając odwołanie ubezpieczonego (wyrok i uzasadnienie Sądu Apelacyjnego k.41 i 44-46 akt IV U (...)), w okresie po 30 listopada 2006r. ubezpieczony nie był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Jak ustalił w/w Sąd, na skutek poprawy stanu zdrowia od 1 grudnia 2006r. ubezpieczony stał się osobą częściowo niezdolną do pracy, przy czym z uwagi na to, że niezdolność ta jest wynikiem schorzenia istniejącego od dzieciństwa brak było podstaw do ustalenia ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W przekonaniu Sądu Okręgowego, okoliczność istnienia w/w prawomocnego wyroku sądowego, u którego podstaw leżało ustalenie, że od 1 grudnia 2006r. (wg opinii biegłych wywołanej w tej sprawie do 30 listopada 2011r.) ubezpieczony nie jest osobą całkowicie, ale częściowo niezdolną do pracy, nie pozwala na uznanie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do ustalenia prawa do renty rodzinnej, choćby w dacie wystąpienia z nowym wnioskiem (w dniu 10 grudnia 2013r.) na powrót był się osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu schorzenia mającego swoje źródło w dzieciństwie (głuchota). W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art.365§1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z 31 stycznia 2008r. zostało prawomocnie „przesądzone”, że od 1 grudnia 2006r. ubezpieczony był osobą częściowo niezdolną do pracy. Wprawdzie wyrok ten zapadał w sprawie z odwołania od decyzji dotyczącej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, niemniej okoliczność istnienia niezdolności do pracy i stopnia tej niezdolności, którą badano w tym procesie jest wiążąca również w sprawie o rentę rodzinną (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 marca 2014r. w sprawie I ACa 1307/13, Lex 1451725 i zawarte w nim rozważania na okoliczność związania sądu prawomocnym wyrokiem sądowym wydanym w innej sprawie). Z uwagi na powyższe Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Nawet ustalenie, że ubezpieczony stał się ponownie osobą całkowicie niezdolną do pracy nie dawałoby podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji wobec ustalenia, że po 30 listopada 2006r. ubezpieczony był osobą częściowo niezdolną do pracy. Całkowita niezdolność do pracy nie byłaby bowiem niezdolnością nieprzerwaną, a ponadto ponowna całkowita niezdolność do pracy powstałaby po ukończeniu przez ubezpieczonego nauki w szkole, co nastąpiło w 2000r. Na marginesie wskazać należy, że po prawomocnym oddaleniu odwołania ubezpieczonego od pierwszej decyzji z 30 marca 2007r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, w dniu 17 września 2008r. ubezpieczony ponowił swój wniosek i decyzją z 17 listopada 2008r. organ rentowy przyznał mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 17 września 2008r. do 31 października 2010r. (vide: wniosek i decyzja k.44 i 78 akt rentowych – o rentę z tytułu niezdolności do pracy).

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie to oddalił.